

Λεωνίδας Βατικιώτης

Ταξικός και φορομπηχτικός ο προϋπολογισμός του 2007

Έναν από τους πιο αντιλαϊκούς και ταξικούς προϋπολογισμούς υπέβαλε στη Βουλή η κυβέρνηση προδικάζοντας μια ακόμη μεγαλύτερη όξυνση του κοινωνικού ζητήματος στην Ελλάδα. Ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2007 αυξάνει τη φορολογία για τους εργαζόμενους, μειώνει τα φορολογικά βάρη για το κεφάλαιο, ενώ οι δαπάνες του στοχεύουν πρωτεύοντως στο να διευκολύνουν τους όρους για τη διευρυμένη αναπαραγωγή του κεφαλαίου, και όχι στο να αντιμετωπίσουν τα οξυμμένα κοινωνικά προβλήματα ή ακόμη και να συμβάλουν στην αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης, που όλο και συχνότερα πλέον παύει να είναι υπόθεση του συλλογικού καπιταλιστή και εναπόκειται στο κεφάλαιο. Η σχεδιαζόμενη αναβάθμιση δεκάδων... βοϊδοσχολών στις οποίες αναγκάζονται να καταφεύγουν τα παιδιά της εργατικής τάξης μετά το Λύκειο είναι το κορυφαίο αλλά όχι το μοναδικό παράδειγμα συρρίκνωσης των δημοσίων παροχών.

Οι πληρωμένες καταχωρίσεις στον Τύπο και η κυβερνητική προπαγάνδα για τα υποτιθέμενα οφέλη που θα δρέψουν οι μισθωτοί από τον κρατικό προϋπολογισμό, παρότι ξεχείλιζαν από αριθμούς και υπολογισμούς, ένα στοιχείο απέφυγαν να αγγίξουν: Τα φορολογικά βάρη – τόσο το ύψος τους όσο και

την κατανομή τους. Ο λόγος είναι απλός. Τα χρήματα που θα εισπράξει το δημόσιο από νέους φόρους το 2007 ανέρχονται στο εξωφρενικό ποσό των 3,2 δισ. ευρώ, καθώς προβλέπεται ότι το σύνολο των φορολογικών εσόδων από 44,8 δισ. το τρέχον έτος θα ξεπεράσει τα 48 δισ. το επόμενο. Είναι ποσό που φθάνει και περισσεύει για να απογυμνωθεί η νεοφιλελεύθερη φιλολογία περί λιγότερου κράτους αποκαλύπτοντας ότι οι νεοφιλελεύθεροι θέλουν λιγότερο κράτος όταν το επιζητούν οι εργαζόμενοι και περισσότερο όταν πρέπει να διευκολύνουν την κεφαλαιοκρατία. Η φορολογική οπισθοδρόμηση που συντελείται αποκαλύπτεται επίσης από τη δυσανάλογα μεγάλη αύξηση των έμμεσων φόρων (κατά 8,8%) έναντι των άμεσων (μόνο 4,8%). Το αποτέλεσμα είναι η σύνθεση των φορολογικών εσόδων να γίνεται ακόμη πιο αντιλαϊκή στο πέρασμα του χρόνου. Ενδεικτικά, ενώ το 2000 οι άμεσοι φόροι αποτελούσαν το 42,4% των συνολικών φορολογικών εσόδων και οι έμμεσοι το 57,6%, οι πρώτες εκτιμήσεις για το 2006 που περιλαμβάνονται στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού βεβαιώνουν ότι... κάθε πέρσι και καλύτερα: Η αναλογία των άμεσων φόρων έπεσε στο 41,4% και οι έμμεσοι φόροι που πληρώνουν οι εργαζόμενοι αυξήθηκαν φθάνοντας το 58,6%!

Η ταξική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας αναδεικνύεται αντιπαράβάλλοντας δύο επιπλέον κατηγορίες φορολογικών εσόδων που εμπεριέχονται στους άμεσους φόρους: το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων, που πληρώνουν οι πάσης φύσης ιδιώτες, και το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων, που πληρώνουν οι κάθε είδους εταιρείες. Ενώ λοιπόν ο συνολικός φόρος εισοδήματος αυξάνεται κατά 4%, αυτός των φυσικών προσώπων αυξάνεται κατά 6,8% και ο φόρος των νομικών προσώπων μόλις κατά 2,7%! Η μείωση του φόρου που πληρώνουν οι επιχειρήσεις είναι αποτέλεσμα προγενέστερων φορολογικών νόμων, της κυβέρνησης της ΝΔ, που μειώνουν συνεχώς τους συντελεστές, προκαλώντας τεράστια ελλείμματα στα κρατικά ταμεία, την ίδια ώρα που αυξάνονται υπέρμετρα τα κέρδη επιχειρήσεων.

Προς επίρρωση να αναφέρουμε τα κέρδη των εισηγμένων επιχειρήσεων για το πρώτο εννιάμηνο του 2006, όπως δημοσιεύτηκαν στα τέλη του Νοέμβρη, λίγες μέρες δηλαδή πριν αρχίσει στη Βουλή η συζήτηση για τον προϋπολογισμό. Οι 314 λοιπόν εισηγμένες κατέγραψαν ρεκόρ κερδών, καταφέροντας τα κέρδη που συγκέντρωσαν το πρώτο εννιάμηνο του 2006 (6,75 δισ. ευρώ) να υπερβούν τα κέρδη ολόκληρου του 2005 (6,3 δισ. ευρώ) και να ξεπερνούν κατά 52% τα κέρδη της αντίστοιχης περιόδου του προηγούμενου έτους. Η σημαντικότερη αιτία γι' αυτή τη θεαματική επίδοση βρίσκεται στη φορολογική πολιτική, και ειδικότερα τη μείωση των φορολογικών συντελεστών στο 29% το 2006, από 32% το 2005. Όταν όμως η κυβέρνηση Καραμανλή απαλλάσσει –σκανδαλωδώς– από την καταβολή φόρων αυτούς που θα έπρεπε να πληρώνουν περισσότερα από κάθε άλλον στην Ελλάδα, την κορυφή δηλαδή της πυραμίδας του ελληνικού κεφαλαίου, που έχει συγκεντρωμένα στα ταμεία της όλο

τον πλούτο, τότε αποκαλύπτεται σε όλο της το μεγαλείο πόσο βαθιά ταξική πολιτική ακολουθεί, και επιπλέον πόσο επικίνδυνη είναι αυτή η πολιτική για τη μακροχρόνια δημοσιονομική σταθερότητα. Γιατί οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και οι καπνιστές ή οι χρήστες κινητής τηλεφωνίας, όσο και αν ξεζουμιστούν, όσο περισσότερους φόρους και αν πληρώσουν, με κανέναν τρόπο δεν είναι δυνατό να αναπληρώσουν το αβυσσαλέο κενό που αφήνει στα κρατικά θησαυροφυλάκια ο κολοσσός της Εθνικής Τράπεζας, για παράδειγμα.

Το κενό αυτό η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπαθεί να το καλύψει με διάφορους τρόπους, πέραν της αύξησης της φορολογικής συμμετοχής των εργαζομένων: Αρχικά με τη μείωση των κοινωνικών δαπανών. Έτσι, οι δαπάνες που προβλέπονται για το υπουργείο Παιδείας είναι αυξημένες κατά 5,9%, για το υπουργείο Υγείας κατά 5,7% και για το Πολιτισμού είναι αυξημένες μόνο κατά 4,8%! Οι δαπάνες ταυτόχρονα για το υπουργείο Δημόσιας Τάξης αυξάνονται το 2007 κατά 8,1%! Με αυτά τα κονδύλια σύμφωνα με την κυβέρνηση θα καλυφθούν: οι δαπάνες ίδρυσης, στελέχωσης και οργάνωσης των υπηρεσιών του νέου σώματος της Αγροφυλακής, οι δαπάνες έκδοσης των νέου τύπου διαβατηρίων από την ΕΛΑΣ, με «απαρβίαστα» χαρακτηριστικά ασφαλείας και ενσωματωμένο μικροτσίπ που θα περιέχει τα στοιχεία του κατόχου, το επίδομα ειδικών συνθηκών που από 1/9/06 χορηγείται αυξημένο σε όλο το ένστολο προσωπικό, οι δαπάνες λειτουργίας και συντήρησης του συστήματος ασφαλείας C4I κ.λπ., κ.λπ. Φαίνεται έτσι ότι το «μικρό» κράτος των νεοφιλελεύθερων είναι ένα κράτος Λεβιάθαν, ένα υδροκέφαλο κράτος Μεγάλου Αδερφού που καταπίνει δισεκατομμύρια, αρνούμενο όμως να δώσει επίδομα θέρμανσης στους συνταξιού-

χους, και βγάξει βαρβαρότητα, καταστολή και νέα σώματα καλοπληρωμένων πραιτωριανών!

Η τελευταία πράξη του λαϊκού δράματος με το «μικρότερο κράτος» φέρει τον τίτλο «ιδιωτικοποιήσεις». Το ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας που επιτεύχθηκε το 2006 (με κορυφαία παραδείγματα το ξεπούλημα της Αγροτικής Τράπεζας, της Εμπορικής και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου) απέφερε έσοδα 1,74 δισ. ευρώ, υπερκαλύπτοντας τον προβλεπόμενο στόχο των 1,65 δισ., ενώ από τον Μάρτιο του 2004 μέχρι σήμερα η ΝΔ κατάφερε να ξεπουλήσει περιουσιακά στοιχεία που ανήκαν στο λαό ύψους 4,6 δισ. Ήδη το δρόμο για το ξεπούλημα στους ιδιώτες, με μια ποικιλία μορφών, έχει πάρει η Δημόσια Επιχείρηση Αερίου (ΔΕΠΑ), ο Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών, ο ΟΤΕ κ.ά. Στον προϋπολογισμό προβλέπεται ότι τα έσοδα που θα εισπράξει το Δημόσιο τον επό-

μενο χρόνο θα ανέλθουν σε 1,7 δισ. ευρώ. Σημαντική ώθηση στο μεγάλο φαγοπότη που στήνεται με τη δημόσια περιουσία αναμένεται να δώσει η εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. «Η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου (ολυμπιακά ακίνητα, τουριστικά ακίνητα, ακίνητα λιμένων κ.λπ.) μέσω συμπράξεων με ιδιώτες στο πλαίσιο ενός ευέλικτου και σύγχρονου θεσμικού πλαισίου θα μεταβάλει δραστικά το πλαίσιο των αποκρατικοποιήσεων στη χώρα μας», σημειώνεται χαρακτηριστικά στην εισηγητική έκθεση του υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών Γιώργου Αλογοσκούφη, υποδηλώνοντας ότι περνάνε πλέον στους ιδιώτες ακόμη και οι πλέον αρχετυπικές μορφές κρατικής περιουσίας: σχολεία, νοσοκομεία, δημόσιες πλατείες κ.ά.

Είπαμε, λιγότερο κράτος...